

R. P. Marian. Maggiolo, O. P. (Stud. theol. Chierens) Il dottorato cattolico.

R. P. Marian. Cordovani, O. P. (Univ. cath. Mediolan): Votum Congressis proponendum.

Conventus nonus: Fer. II, d. 20 Aprilis, mane.

(Proponentur Communicationes, post programma editum allatae.)

Conventus decimus et ultimus (publicus): Fer. II, d. 20 Aprilis, vespere.

R. P. Joseph. Le Rohellec, C. Sp. S. (Semin. Gall. Romae): De actis in Congressu summaria relatio.

Ex. mus D. Laurent. Janssens, O. S. B., episc. Bethsaid: Quid sit, in praesenti rerum conditione, philosophiae thomisticae praestandum.

U zastupanju naše HBA određen je bio za referenta Dr. Zimmermann. Uvodno donosimo shemu njegova referata (iza koga je slijedila diskusija).

Iz Dogmatike.

L. Garriguet, La Vierge Marie — Sa prédestination. Sa dignité. — Ses privilèges. — Son rôle. — Ses vertus. — Ses mérites. — Sa gloire. — Son intercession. — Son culte. Cinquième édition. Paris, Pierre Téqui.

Finis libri, non est, sicut monet auctor in praefatione, nova explorare, sed iam explorata, succincte, integre, clare proponere et exponere. Hunc finem auctor plene assecutus est. Propterea hoc opus omnibus, qui de his rebus recte sentire et alios recte instruere voluerint, non ultimo loco sane praedicatoribus, valde commendandus. Invenient ibi totam Mariologiam, materiam sat amplam, sicut ipse titulus indicat, optime tractatam. Numerus editionum hic est valoris indicium.

Ad editiones sequentes, quae certe necessariae erunt, perpoliendas aliqua nobis proponenda esse videntur:

Bonum esset, fontes saepius accuratius indicare. Ita v. g. p. 77 ad verba Liturgiae non minus nota indicatur tantum Lit. (Liturgia). — P. 46 dicitur titulus Deipara, *Θεοτόκος*, etiam apud Dionysium Alex. inveniri et remittitur lector ad Petavium; sed Petavius ibi provocat ad Epistolam ad Paulum Samosatenum, quae non est opus Dionysii genuinum. — Ille Tractatus de Conceptione B. M. V., quo immaculata conceptio praeclare defenditur, attribuitur (p. 162.) s. Anselmo, sed alii ei hoc opus abjudicant. Vide quae hac de re disseruntur apud Migne P. L. 40.—2. — Si dicitur (p. 85 et 171) Joachim et Annam fuisse parentes Mariae, bonum esset adnotare,

hoc saltem de Joachim non esse ita certum.¹ Valde enim probabile est, genealogiam Christi apud Lucam 3 esse genealogiam Mariae (Vogt, *Biblische Studien* Bd XII Heft 2; Heer, *Biblische Studien* XV Heft 1 und 2), et tunc pater Mariae fuit Heli. — Illud Ambrosio attributum »Decuit Virginem ea puritate nitere qua major sub Deo nequeat intelligi« (p. 138) non inveni in loco indicato (Inst. Virginum c 7); dubito, utrum omnino sit dictum hujus doctoris.

Inter relationes, quae habentur inter Mariam et Christum, cum pluribus modernis auctor tantum assignat illam maternitatis. Bonum esset dicere, Mariam esse etiam spiritualiter sponsam Christi, id quod patres tam saepe docent. Est enim, sicut ipse auctor saepius habet, sponsa Cantici canticorum; sed sponsus Cantici certe est Christus. Ergo... Est etiam secunda Eva, adiutorium simile secundi Adami, qui est Christus; ergo... Illa relatio sponsae, sponsae unice (quia Ecclesia non est alia sponsa, sed in ratione sponsae Mariae adiungitur; est Ecclesia ouasi Maria ampliata) potuit auctori saepius inservire. V. g. vult ostendere Mariam esse nostram reginam, nostram Dominam; dicit: »Elle a acquis des droits sur toutes les créatures lorsqu'elle en a acquis sur le Créateur; son Fils la fait participer à son empire et avec lui elle règne sur la nature entière« (p. 62). Sed habetne reapse mater regis talia iura, si filius est adultus? Melius ante 8 saecula Aelredus abbas: »Domina nostra est. Sponsa enim Domini nostri, Domina nostra est; sponsa regis nostri, regina nostra; ideo serviamus illi« (Sermo 20; ML 195, 323 s). Tenet auctor, et plene ei consentimus, Mariam etiam nunc esse mediatricem omnis gratiae. Sed potest quis objicere: Ecclesia est sponsa Christi, et relinquet etiam Christus matrem, ut sponsae adhaereat; mediat ibitur vitam per Ecclesiam, non per Mariam. Responsum peremptorium non erit nisi: Maria primo est et manet sponsa, et Ecclesia ei ita adiungitur, ut semper Maria primas partes teneat. Est primo sponsa, quia mater. Sed ejus maternitas est quasi pars dignitatis sponsae; est enim a Verbo assumpta ut adiutorium simile ad totum opus redemptionis, et ideo assumpta etiam ut mater. Auctor vocat, sicut nunc temporis usitatum est, Mariam sponsam Spiritus S. Sed hoc minus bonum. Sponsus enim debet esse pater prolis, sicut sponsa mater. Ja vero Spiritus Sanctus neque est pater Christi, neque dicitur pater noster. Ideoque non habet proprie relationem matrimonialem ad Mariam neque in incarnatione neque in transmissione vitae gratiae ad nos. Est autem in transmissione vitae ad nos Christus vere pater noster spiritualis, sicut Maria mater. Propria relatio Mariae ad Spiritum S. est, ut sit ejus templum, ejus vas; est Spiritus S. quasi anima Mariae, eam implens et vivificans, sicut est anima Ecclesiae.

¹ Non est putandum habere hac de re certam traditionem. Dicit Petrus Damiani: »Nonnulli autem, dum plus sapere quam oporteat sapere gestiunt, quis Pater, vel quae mater beatæ Mariae fuerit, studio superfluae curiositatis inquirunt« (Sermo 44; ML 144, 754 B).